

Sygn. akt XI GC 1206/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 12 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Muzyka

Protokolant: Angelika Sykut

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2019 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Logistyka spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...)w S.

przeciwko R. T.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego R. T. na rzecz powódki (...) Logistyka spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w S. kwotę odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od kwoty 3981,03 zł (trzy tysiące dziewięćset osiemdziesiąt jeden złotych trzy grosze) od dnia 15 kwietnia 2019 r. do dnia 10 maja 2019 roku;

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

III. uchyla rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawarte w nakazie zapłaty z dnia 29 maja 2019 r. (sygn. akt XI GNC 1400/19);

IV. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych), tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Andrzej Muzyka

Sygn. akt XI GC 1206/19, dnia 19 grudnia 2019 r.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 maja 2019 r. (...) Logistyka spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w S. wniosła o zasądzenie od R. T. kwoty 3981,03 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 13 kwietnia 2019 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że dochodzi należności z umowy przewozu.

W dniu 31 maja 2019 r. (...) Logistyka spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w S. cofnęła pozew co do roszczenia głównego i wniosła o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od dnia 13 kwietnia 2019 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych. Postępowanie zostało częściowo umorzono – w zakresie cofniętego pozwu, postanowieniem z dnia 11 czerwca 2019 r.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Podniosła, że zapłata należności głównej nastąpiła przed wytoczeniem powództwa. Zakwestionowała datę wymagalności roszczenia wskazując na datę 15 kwietnia 2019 r.

Powódka w odpowiedzi na sprzeciw, cofnęła pozew w części i zażądała ostatecznie zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od dnia 15 kwietnia 2019 r. do dnia 10 maja 2019 r. oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwana na rozprawie w dniu 12 listopada 2019 r. wyraziła zgodę na częściowe cofnięcie pozwu z pisma z dnia 10 września 2019 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Logistyka spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w S. zawarła z R. T. umowę przewozu na trasie H. – C..

(...) Logistyka spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w S. wystawiła fakturę VAT na kwotę 3981,03 zł. Należność z tytułu wynagrodzenia za przewóz stała się wymagalna 15 kwietnia 2019 r. R. T. zapłacił należność główną w kwocie 3981,03 zł w dniu 10 maja 2019 r.

Bezsporne, a nadto dowód:

- faktura VAT FS (...), k. 8,
- OWU, k. 10,
- dokumenty przewozowe, k. 14-17,
- wezwanie do zapłaty, k. 20,
- zlecenie, k. 12.

R. T. zapłacił należność główną w kwocie 3981,03 zł w dniu 10 maja 2019 r. o godzinie 15.51. (...) Logistyka spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w S. nadała pozew na poczcie w dniu 10 maja 2019 r. o godzinie 16.38 verte. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w S. mają rachunki bankowe w tym samym banku.

Dowód:

- wydruk, k. 50,
- potwierdzenie wykonania transakcji, k. 52

Sąd zważył, co następuje:

Przewóz na gruncie przedmiotowej sprawy, na podstawie art. 1 Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) sporządzonej w G. dnia 19 maja 1956 r. (Dz.U.1962.49.238 zał. Ze zm.) poddany jest regułom tego aktu prawnego, z uwagi na to, że miejsce przyjęcia przesyłki do przewozu i miejsca przewidziane dla jej dostawy, stosownie do ich oznaczenia w umowie, znajdowały się w dwóch różnych krajach, z których przynajmniej jeden był krajem umawiającym się. Zgodnie z art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. prawo przewozowe (Dz.U.2015.915 j.t.) przepisy ustawy stosuje się do przewozów międzynarodowych, jeżeli umowa międzynarodowa nie stanowi inaczej. W myśl art. 90 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. prawo przewozowe (Dz.U.2015.915 j.t.) w sprawach nieunormowanych w ustawie oraz w przepisach wydanych w jej wykonaniu i w przepisach szczególnych stosuje się

przepisy Kodeksu cywilnego. Wobec tego, że ani przepisy ww. konwencji ani ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. prawo przewozowe (Dz.U.2015.915 j.t.) nie przewidują definicji umowy przewozu, konieczne jest na podstawie ww. odesłań zastosowanie w tym zakresie art. 774 kc, zgodnie z którym przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy.

Na gruncie przedmiotowej sprawy bezsporne jest, że strony zawarły umowę przewozu, która została wykonana. Niesporna była wysokość należności głównej. Ostatecznie strony również za bezsporną uznały datę wymagalności roszczenia (k. 45 i k. 63 verte).

Wobec tego, że pozwany wpłacił należność główną w dniu 10 maja 2019 roku, a termin wymagalności roszczenia strony ostatecznie bezspornie wskazały na 15 kwietnia 2019 r., to powodowi przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych za wyżej wymieniony okres na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych(Dz.U.2019.118 j.t.). Umowa łącząca strony była transakcją handlową w rozumieniu ww. ustawy.

Wobec powyższego orzeczono jak w pkt I wyroku.

W pkt II wyroku postępowanie częściowo umorzono na podstawie art. 203 § 1 kpc w zw. z art. 355 § 1 kpc. Umorzenie dotyczyło cofniętego roszczenia o odsetki za 13 i 14 kwietnia 2019 r. Pozwana wyraziła zgodę na cofnięcie pozwu, w tym zakresie.

W pkt III i IV wyroku orzeczono o kosztach procesu na podstawie art. 100 § 1 kpc. Powódkę Sąd uznał, za przegrywającą proces niemal w całości, albowiem zapłata należności głównej nastąpiła przed wytoczeniem powództwa (k. 50, k. 52). Sąd ustalił datę i godzinę wniesienia pozwu oraz datę i godzinę uiszczenia należności na podstawie przedłożonych wydruków. Brak podstaw aby kwestionować ich wiarygodność. Brak też w aktach sprawy dowodów przeciwnych. Sąd dał im wiarę. Powódka nie przedstawiła dowodów na okoliczność daty i godziny nadania przesyłki w Urzędzie Poczтовым, innej niż w dokumentacji przedstawionej przez pozwaną (art. 232 kpc). W oparciu o dokumentację w aktach sprawy jedyną godziną, którą Sąd może ustalić jest godzina wskazana przez pozwaną, tj. 16.38. W ocenie Sądu istniała możliwość sprawdzenia stanu rachunku bankowego bezpośrednio przed złożeniem pozwu. Pozwana nie miała obowiązku informowania powódki w osobnym piśmie o dokonanej wpłacie z punktu widzenia oceny strony przegrywającej proces na potrzeby rozliczenia kosztów tego procesu. Na koszty procesu składała się opłata skarbowa od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w stawce minimalnej w kwocie 600 zł. Powódkę Sąd obciążył całością kosztów procesu, albowiem pozwana uległa jedynie co do nieznacznej części żądania powoda, tj. co do odsetek zasądzonych w pkt I wyroku.

SSR (...)

Sygn. akt XI GC 1206/19

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)